

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa H. B.

przeciwko D. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2020 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 3 lipca 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

1. oddala zażalenie;

**2. nie obciąża powódki kosztami postępowania
zażaleniowego;**

**3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego
w L. na rzecz adwokata K. P. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset)
złotych, obejmującą należną stawkę podatku od towarów i usług,
tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
powódce z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 3 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił skargę kasacyjną złożoną przez powódkę H. B. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z 29

maja 2019 r., którym oddalono apelację powódki w sprawie o zapłatę przeciwko D.B.

Sąd Okręgowy uznał, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza 50.000 zł.

Powódka zaskarżyła zażaleniem postanowienie Sądu Okręgowego, zarzucając naruszenie: art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. przez ich nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie skarga kasacyjna jest w ogóle niedopuszczalna w oparciu o samo sformułowane przez powódkę w pozwie żądanie zasądzenia kwoty 35.000 złotych, co w konsekwencji doprowadziło do odrzucenia skargi kasacyjnej, podczas gdy treść uzasadnienia pozwu z 22 stycznia 2018 r. wniesionego przez powódkę do Sądu Rejonowego w L., niereprezentowanej wówczas przez profesjonalnego pełnomocnika, fakt przedłożenia przez powódkę w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji dowodu wpłaty kwoty 33.650 złotych, a wreszcie treść wniosków osobistej apelacji powódki z 3 stycznia 2019 r. wskazują, iż rzeczywistą jej intencją było żądanie zasądzenia kwoty 68.650 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa.

We wnioskach powódka domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości i przyznania na rzecz adw. K.P. kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, nieopłaconych ani w części ani w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

W pozwie powódka domagała się zasądzenia kwoty 35 000 zł. Na taką kwotę opiewała także wartość przedmiotu sporu (k. 3 akt). Pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 7 grudnia 2018 r. wnosił jak w pozwie (k. 63 akt). Z akt sprawy wynika, że Sąd drugiej instancji procedował w granicach zakreślonych żądaniem pozwu, co było zgodne z art. 383 k.p.c.

W rezultacie, suma 35 000 zł była tą kwotą, którą należało wziąć pod uwagę podczas dokonywania oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ § 1 w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzeczono - mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19 - na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

jw